

Vilafranca de Bonany

Santa Bàrbara

Full parroquial

Dep. Leg. Pm 26-1980, núm.1 4-V-1980

pòrtic

Com podeu veure, el format del nostre full parroquial ha canviat amb relació als dos primers números. Això no és fruit d'una manca de planificació inicial, sinó la constatació de l'excel·lenta acceptació que la nostra petita publicació ha tingut dins el poble.

El que volíem és que no es pogués dir de nosaltres que "tingueren envestida de cavall i arribava d'ase". Per aquesta raó, els dos mesos anteriors la fulleta tenia un caràcter experimental.

Creiem que hem passat satisfactoriament aquesta petita prova de foc i, a partir d'ara, intentarem -amb l'ajuda de tots vosaltres- perfeccionar-nos de cada dia més.

Finalment, volem fer constar que aquesta revisteta està oberta a tothom i que agraïrem tota mena de col·laboracions.

excursió a santiago

Dies passats, un grup de vilafranquers i santjoaners varem llogar un avió i pegàrem a "Santiago de Compostela". De cop i resposta ens trobarem a l'esplanada de la Catedral, on no subs que mires, ensumes història, pelegrinatges, monuments, coses mai vistes. Entres al temple i quedes esglaiat: Pòrtic de la Glòria, columnata, bòvedes, "bota fumeiro", apirell de 70 quilos, que manejat per vuit homes pren una volada increïble i, perfumant l'ambient, lleva l'olor de peus dels pelegrins.

Endemes de les pedres també els canonges són antiquíssims, ¡quines peces de museu!, si els monuments t'impressionen, allò altre te fa rabia, fa ganes d'agafar un verdanc i pegarlos de dalt a baix de l'esquena en aquells 30 o 40 desgraciats, que, vestits amb els ornaments del caifàs, canten per ningú, mentre la gent normal treballa.

De les dotze a les sis inclosa una parruxada de marisc, viatjarem en autocar per "Las Rias Bajas" "Villogarcia de Arosa" "La Toja", Pontevedra.

Si una cosa bella l'altra heu era més. Amb un ambient d'alegria desbordant, tornàrem a Compostela; veiem la Ciutat de nit i a les dotze el cor volia sortir del seu lloc ¡Mallorca venturosa enmig de la mar ens esperava!

Pere Fons Pascual

pensament

No puc suportar que mentre hi ha nins, nines, dones i homes de tota raça que es moren de fam, fret i angoixa, hi hagi un altre món que es dedica a produir armament amb diners que foten a totes ses persones qui no tenen res que dur-se'n a sa boca, a ses mares que no poden donar mamar an es seus fions que ploren de fam.

A vegades em tanc dins es món creat pes peixos grossos, per nosaltres, per sa massa. És un món format damunt una societat de consum es que ens fa comprar molts de productes que no emprarem mai.

Es un món que dóna armes an ets al. lots per matar a ses seu company quan a nes governants no hi convengui, quan en sumin un negoci de diners i fama. Mentre es senyors discuteixen per repartir se uns pans de terra, es nins es maten en es camps de combat per uns "ideals" que ni coneixen ni existeixen, inventats per uns personatges ambiciosos i dementats.

Llegint el llibre m'ha quedat grava des aquestes regles que em fan pèl de gallina. Son regles d'un llibre d'en Joan Francesc March -"El Desertor"- : Mentre nosaltres dormim, quan és matí, sortim...per fer ses petites coses quotidianes, una mica inconscient, a ses ordres de programadors perversos, fa córrer lentament, però sense aturall, sa maneta d'una palanca que quan arribi al punt zero, pot fer esclatar el nostre estimat planeta.

Un món que no progressa en bondat no avança, torna cap enrera i tots ets avanços d'ua tècnica sense amor són focs d'artifici. Llavors de destrucció per s'humanitat.

Es governants s'han de convèncer de l'urgència de destruir tots ets aparells de guerra, ses armes atòmiques i ses convencionals, eliminar ets exèrcits, i treballar amb totes ses forces per fer desaparèixer ses fronteres que separen es po-

bles. Que les guerres comencen dins es cervells dets homes i, mentre hi hagi gent que es prepari per usar ses armes, no s'extingiran es conflictes bèlics!

Tot això pareix una utopia, un bell somnit, però pens i desitjo que nosaltres tant joves com homes d'edat, juntem ses nostres forces per combatre tot pensament imperialista. No hem de consentir que ses nostres apreciades muntanyes estiguin invadides pes militars americans, que ses nostres aigües mediterrànies serveixin per netejar ses naus militars.

Davant totes aquestes aberracions, nosaltres quedam passius. Hem de pensar que ve èsser lo mateix que si ens entressin dins ca nostra i se'n duguessin es nostre menjar. No podem quedar amb ses mans aplagades i menys callar ses boques. Pensem que es nostre silenci és una afirmació i consentiment davant sa postura des governants; és una manera indirecta d'apoiar-los i deixar-los que ens menin per unes riendes, com si fossim animals irracionals.

Peguem un crit, al menys perquè es peixots sàpiguen que pensam amb es cap.

Catalina Maria Bover

Es mallorquí a s'Ajuntament

Es passat mes de novembre va començar a Vilafranca un curset de mallorquí on hi pogueren prendre part tots els qui volgueren. Vàrem ésser trenta es que començarem i hem estat vint-i-cinc es que hem arribat a s'enfront.

Per poder pagar es professor -un mestre de Sant Llorenç que s'ha desplaçat cada divendres- i poder també comprar alguns llibres a fi de practicar lo que durant es curset s'ha après, són necessaris uns doblers. Per consegüent, ells integrants d'aquest curs per dues-centes pessetes mensuals i, a més d'això, acordam demanar subvencions a Banca March, a ses Caixes i a s'Ajuntament de la vila.

Quan a s'Ajuntament se llegeix l'importància que a tal fi vàrem dirigir-lo topàrem amb més problemes des que encipí poguéssim imaginar.

Primerament mos trobam amb sa tara infranquejable d'un Regidor que, per diferències personals amb s'organització des curset, obstaculitza totalment la vació de la subvenció, ja que ells no han pres part activa.

Pareix que s'Ajuntament ha de mirar el bé des poble per damunt de ses rancors

que pugui haver-hi entre dos senyors; però clar, a s'Ajuntament hi ha algú que poc li interessa es mallorquí, ja que un Regidor va dir: "PARTICULARMENT TROP QUE AIXÒ D'ESTUDIAR MALLORQUI NO INTERESSA GAIRE, JO NO PENS ANAR MAI ESCOLA; FINS I TOT VOS DIRE QUE SI ES COL.LEGIS DE MALLORCA OBLIGUEN A ESTUDIAR MALLORQUI, JO AGAFARÉ ES MEUS AL.LOTS I LES DURÉ A UN COL.LEGI DE SA PENINSULA".

Però com que de qualque manera s'ha viciat d'excusar, digueren que no hi havia pressupost aprovat i que de moment no podien donar res. Això no tendria importància si no fos perquè cinc minuts abans s'havia aprovat, sense tampoc està inclòs dins es pressupost, una cantitat de més importància.

Volem deixar ben clar que la cantitat que esperàvem rebre des "nostre" Ajuntament la consideràvem més bé com a simbòlica, o sia, que volíem d'aquesta manera fer-los partícipes d'una activitat de tal importància que ells, sens dubte, hi tenen qualque cosa que veure.

Escola de Mallorquí

mesures del temps

Una de les preocupacions de l'home és d'aqueixa criatura a qui Déu encomanà els demés sers creats damunt la Terra, ha estat posar ordre i noms a tot el que l'enrevolta, per poder-se entendre millor i aprofitar les qualitats immenses espargides pel creador a tot arreu.

Així com Adan posà nom als animals i herbes, també els seus descendents n'han

posat a les variacions del temps. Està clar que desde tot d'una s'anomenà DIA al temps que el Sol il.luminava la Terra i NIT quan deixava de fer-ho.

Sabem que aqueixes dues mesures naturals no són de la mateixa durada a tots els punts de la Terra, perquè aquesta és rodona i no pot rebre a cada lloc els mateixos raigs de Sol ni amb la mateixa in-

tensitat. Però cadascú anomena dia i nit al temps que té o no la claror del Sol.

El dia pot ésser: a) natural, solar, o astronòmic, que és el temps que hi ha desde que el Sol passa per un meridià fins que torna passar-hi, emprant vint-i-quatre hores; b) artificial, que dura desde que surt fins que se pon el Sol; c) civil, és el mateix natural, comptant desde mitja nit.

El dia té mesures inferiors, com són les hores, els minuts i els segons; també en té de superiors, com són la setmana, el mes, l'any, i el segle.

Setmana.- És el temps de set dies civils que comença el diumenge i acaba el dissabte.

Abans de néixer Jesús, els pobles gentils posaren nom a cada un d'aquets dies.

Dedicaren el primer al Sol; el segon a la Lluna, d'on li ve el nom de di-lluna, es dir, dia de la lluna; el tercer a Mars ("Marte"), di-marts; el quart a Mercuri, es dir, di-mecres; el quint a Jupiter, es dir, di-jous (en llatí el datiu de Jupiter es Jovi); el sext a Venus, es dir, di-vendres; el setè a Saturn, es dir, di-sabte.

Els cristians, per Jesús, el Senyor; el primer dia de la setmana, dedicat al Sol, el dedicaren al Senyor (Domino), vertader Sol que ens il·lumina i dona vida, anomenant-lo Diumenge o Domesge.

Mateu Bauzá, Prev.

notícies

EN es club han fet entre tots una sala per escoltar música, han acordat de pagar una quota mensual per contribuir a ses despeses que això ocasiona. Són uns setanta-sis i conviden a tots els que s'hi vulguen apuntar.

-+--+--

EL passat dia 27 d'abril es va celebrar el II Marathon pedestre Vall-demossa-Palma, hi participaren cinc vilafranquers, que per ordre d'arribada són: Joan Jaume Pastor, Gabriel de la cantera, quedin a millor lloc. Miquel Pons, Andreu Bover Nicolau, Guillem Sansó Bauzá i Francesc Sansó Bauzá.

-+--+--

En Gori de sa plaça ens ha dit que si a qualcú li interessa fer duplicats de claus, ell en fa.

-+--+--

EL dia 27 va acabar el torneig de futbol dels al·lots de l'escola, feren quarts. Per ésser sa primera vegada quedaren ben classificats, esperam que això els animi a seguir endavant.

-+--+--

HA acabat es campionat de futbol de 1ª preferent on hi prenia part el Vilafranca, ha quedat a un lloc de tranquil·litat, esperam que l'any que vé, amb l'incorporació d'elements de la cantera, quedin a millor lloc.

-+--+--

DIA 31 de maig i dia 1 de juny es farà la presentació del disc d'en Tomeu Penya, que ja està a la venda, al Saló Parroquial, en el mateix acta es representarà el sàinet "JUTJAT DE PAU", pel C. Jovent Unit.

-+--+--

